

KHADIJA: Løgnen om et bedre liv – og den lange veien hjem

De fleste sengene på krisesenteret i Khartoum står tomme, men på en av dem sitter Khadija Mohammed Ibrahim og holder seg på magen. Svulsten er synlig gjennom t-skjorta og det er vondt for henne å sitte. Og det er nesten det eneste hun klarer. Det tar tid å reise seg og enda lengre tid å gå de få skrittene til rommet hvor hun bor. *Hun er en av flere millioner jenter som hvert år blir utsatt for menneskehandel.* Khadijas historie startet for over ett år siden i Addis Abeba, hovedstaden i Etiopia. – Jeg jobbet på en restaurant da jeg ble oppsøkt av noen som lovet meg et bedre liv. Hvis jeg betalte dem, skulle de sørge for at jeg fikk en god jobb i Sudan, Libanon eller Libya. Siden jeg ønsket å forsørge familien min, betalte jeg dem for å få meg over grensa til Sudan, forteller hun.

Sammen med 51 jenter fra området rundt Gema, hvor hun er fra, startet hun reisen mot Sudan. De ble delt opp i to grupper.

– Vi snakket alle om det gode livet som de lovet oss, og vi gledet oss til å komme av gårde. Men under reisen ble flere og flere av jentene borte. Til slutt stod jeg igjen alene. Etter å ha gått til fots i 15 dager kom jeg frem til en familie der jeg skulle jobbe som hushjelp, forteller hun. Pengene hun tjente, gikk rett til menneskehandlerne. Ikke en krone gikk til henne. Etter å ha jobbet der i fem måneder var gjelden hennes betalt. Takken var at hun ble kastet på dør.

– For å tjene penger begynte jeg å selge te på gata. En dag satte jeg meg på gata som jeg pleier og dagen startet som vanlig. Det neste jeg husker, er at jeg våknet opp på sykehuset. Jeg hadde mistet tre fingre og fått store skader i underlivet, såkalt fistula. Jeg klarte ikke lenger å holde på urin eller avføring. Khadija strever og tar til tårene. Hun sier det er utrolig smertefullt å snakke om dette.

Vi møter henne på krisesenteret i Khartoum, som Kirkens Nødhjelp har samarbeidet med i to år. Her får kvinnene får hjelp med rehabilitering. På det meste bor det 380 jenter og kvinner her. De yngste er ned i 14-årsalderen. Alle er etiopiere som har havnet i gjeld til menneskehandlere.

Negasi Teferi Alemayuh er leder av Ethiopian Community in the Sudan, som driver krisesenteret. De jobber i 14 forskjellige distrikter i Sudan og har hjulpet kvinner i over 40 år.

– Jentene som kommer til oss, er redde og traumatiserte. Mange klarer nesten ikke å snakke. Flere har blitt misbrukt og er gravide når de kommer hit. Utrolig mange av jentene er unge og lyver på alderen. På krisesenteret får jentene og kvinnene helsetilbud, mat og opplæring i enkle ferdigheter som å sy og bake. Målet er at de skal kunne vende hjem med en verdighet og mulighet til å forsørge seg selv. Han forteller om omfattende menneskehandel og at det er et stort kriminelt nettverk mellom Etiopia og Sudan. Jentene må betale store summer som de sliter med å betale tilbake.

– Nesten alle som bor på krisesenteret, ønsker å vende tilbake til Etiopia, og foreningen er i tett kontakt med myndighetene for å få dette til. De har også omfattende opplæring i rettigheter. I tillegg til alvorlige skader i underlivet, som Khadija har fått behandling for av krisesenteret, har hun også en stor svulst i magen. De har prøvd å sende henne tilbake til Etiopia med fly, men på grunn av de store skadene ønsker ikke flyselskapene å ta ansvar for henne. Nå håper hun at behandlingen i Sudan skal gi gode resultater, slik at hun kan reise tilbake.

– Jeg holdt på å dø, men kom meg til sykehus. Nå håper jeg å kunne reise hjem igjen, avslutter Khadija.

Tekst: Anette Torjussen, Kirkens Nødhjelp. Gjengitt med tillatelse.

<https://www.kirkensnodhjelp.no/globalassets/magasinet/2021/03/kn-magasin-032021-ny-versjon-final.pdf>

SPØRSMÅL TIL SAMTALE

1. Hva er dine umiddelbare reaksjoner når du leser Khadijas historie? (ta en delerunde)
2. Hva er årsakene til at så mange jenter og kvinner blir utnyttet av menneskehandlere? I Etiopia og Sudan – og ellers i verden?
3. Hvilket av [bærekraftsmålene](#) er særlig viktige å nå, hvis vi skal få en slutt på at kvinner og jenter som Khadija blir utnyttet?

HVA KAN VI GJØRE?

1. Be for utsatte grupper, og jenter og kvinner spesielt.
2. Støtt arbeidet til Kirkens Nødhjelp og partnere sitt arbeid med å forebygge og bekjempe vold mot kvinner. Finn ut mer på kirkensnodhjelp.no
3. Engasjer deg i en organisasjon som arbeider med å fremme jenters- og kvinners rettigheter og med å forebygge og bekjempe moderne slaveri. Eksempler finner du HER.